

og vedtages hurtigt, ligesom det skete i det andet Ting.

Rottbøll: Ogsaa jeg vil anbefale denne Sag til det høje Tings Velvillie og til hurtig Fremme. Jeg vil antage, at Vedtagelsen af Lovforslaget vil have nogen Betydning. Især efter Indenrigsministerens stærke Anbefaling af Sagen vil jeg tro, at det dog vil være heldigst, at man saa hurtigt som muligt gennemfører denne Sag og bringer Varigheden af disse Valg i Overensstemmelse med den kommunale Valgtid. Vi hørte det ærede Medlem (Johnsen), der først talte, udtale, at han mente, at Forslaget burde henvises til nærmere Undersøgelse i et Udvalg. Jeg synes, at Forslaget er saa let overskueligt, at et saadant Udvalgs Nedsættelse ikke i og for sig behøves; ifølge den Praksis, som mit Parti plejer at følge, vil jeg imidlertid ikke modsætte mig, at et saadant Udvalg nedsættes, men jeg skal henstille til det ærede Medlem og hans Parti, om man ikke vil lade Lovforslaget gaa igennem, som det er forelagt, uden Udvalgsnedsættelse.

Indenrigsministeren (Berntsen): Det høje Ting raader jo selv for Behandlingen af et Lovforslag, ogsaa for dette, men jeg vil dog anse det Forslag, der er antydet, om at sende det til Prøvelse i et Udvalg for ensbetydende med at slaa dette lille Lovforslag ihjel. Thi har man ikke i de Dage, der ere gaaede, i hvilke Lovforslaget har ligget til Eftersyn for ærede Medlemmer, faaet sat sig ind i denne lille Sag, saa bliver der neppe Tid til det i den korte Tid, der er tilbage af denne Rigsdagssamling. Jeg finder det praktisk og naturligt, at Valgperioden for de Kommissionsmedlemmer, der vælges af de kommunale Raad, falder sammen med selve Valgperioden for de kommunale Raad. Og for saa vidt de kommunale Raad af deres egen Midte delegere Medlemmer enten til Skolekommissioner eller andre Kommissioner, er det højst naturligt og rimeligt, at Valgperioderne falde sammen, thi naar der kommer et helt nyt kommunalt Raad hvert 4de Aar, og der derved maaske sker et Systemskifte, om jeg maa bruge det Udtryk, i de kommunale Raad, saa finder jeg det naturligt, at de nye Raad faa Indflydelse paa, hvem der skal beklæde Pladserne i de nye Kommissioner. Der er jo adskillige Hverv, hvor det er temmelig ligegyldigt, om Valget gælder for 3 eller 4 Aar — der er f. Eks. Valg af Hegn-

synsmænd, Jordboniteringsmænd og Forligsmænd i Tyendesager, men der er ogsaa Forhold, hvor Kommunalbestyrelser af deres egen Midte vælge Medlemmer ind i forskellige Kommissioner, og der finder jeg det naturligt, at Valgperioderne falde sammen. Der vil i og for sig ikke være nogen Risiko forbunden med at give Indenrigsministeren den Bemyndigelse, der her attraas, idet Lovforslaget foreskriver, at Indenrigsministeriet skal forhandle med vedkommende andre Ministerier. Angaaende Valg til Skolekommissionerne vil der altsaa blive forhandlet mellem Indenrigsministeriet og Kultusministeriet, angaaende Valg til Brændkommissioner og forskellige andre Kommissioner, der sortere under Justitsministeriet, vil der blive forhandlet med dette Ministerium o. s. v., før der fra Indenrigsministeriet træffes en Afgørelse. Sagen er derfor i Virkeligheden saa simpel og ligetil, at det ikke forekommer mig, at der er nogen Grund til at kræve den overvejning i et Udvalg. Spørgsmaalet er simpelt hen: vil det høje Ting give mig — eller Indenrigsministeriet — Bemyndigelsen eller ikke? Jeg anbefaler det høje Ting at stemme for Lovforslaget. Det vilde være mig kært, om man vilde fremme det uden Nedsættelse af Udvalg, idet jeg maa anse Udvalgsnedsættelse for ensbetydende med at kvæle Sagen.

Johnsen: De Bemærkninger, som vi hørte af det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) og den højtærede Minister, forekomme mig ikke at være overbevisende for, at man bør vedtage Forslaget, som det foreligger. Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds mente, det var nødvendigt at vedtage Forslaget. Men overfor denne Bemærkning kan jeg anføre, hvad der er sagt af en tidligere Indenrigsminister, den nuværende højtærede Ministers nærmeste Forgænger (Sigurd Berg), der under Forhandlingerne i Folketinget udtalte om Lovforslaget: „det er i og for sig ikke nogen Nødvendighed at gaa til en saadan Foranstaltning, men jeg kan være enig med den højtærede Minister i, at det kan være praktisk“. Jeg er vel enig med den højtærede Minister angaaende Hovedtrækene i Lovforslaget, men der er dog enkelte Punkter, hvor jeg har nogen Tvivl, og jeg synes, der bør gives Lejlighed til at undersøge Forslaget nærmere. Hvis der forelaa nogen Nødvendighed for at vedtage Forslaget straks, eller hvis en Udsættelse vilde medføre slemme Følger, vilde det være noget andet, men det ser jeg